

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

מסורת הש"ס

(א) [לפיל קג.] (ב) קדושין
(ג) סנהדרין (ד) סנה.
(ה) [קד קי.] (ו) רש"י
(ז) [ול"ע סס.]

תורה אור השלם

ו. ואם אין לאיש גאל
להשיב האשם אליו
האשם המושב לי' לבן
מלבד איל הכפרים אשר
כפר בו עליו:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הא וזה
 כי' דמחזי ר' יוסי
 ללמנשיה לא מלי:
 (ב) תוס' ד"ה לזה וס'
 לדין לזכא קלא לא
 ללקוחות:
 (ג) ד"ה כי' וס' נפ'
 שמתמן האומר לאשתו
 כונס שמי נהני לר'

גליון הש"ס

תוס' ד"ה לזה וכו'
אבל נתנו במתנה. פין
נמשכות דף מט ע"כ תוס'
ד"ה הוא ועין במשנות
הרש"א ס' תרי"ח דחולק
ג"ו: בא"ד הכי נבי לא
משחקב"ר מלשלי. פין
נצטות נט פ"א תוס' ד"ה
מכח ונמשכות דף מט ע"כ
תוס' ד"ה הוא:

קפ.

עין משפט
נר מצוה

קסו א ב מ"י
מחלכות ומדעים הל'
ו ועיין נכ"מ הל"ו סמג
לארץ רמב"ט טו"ש"ע י"ד ס"י
רכב ספין ד:
קסז ג ד מ"י פ"ח מהל'
גולה ואכזריה הלכס
ג סמג עשין עג טו"ש"ע
פ"ח ס"י שס"ט ספין ה:
קסח ה מ"י שם הלכס ד
ו ועיין פ"ח מהלכות
נכ"מ טו"ש"ע שס"ט פ"י ו:

מוסף רש"י

[illegible]

נה מהם ב"ח אפי"ג דלמחרתן לעיל וק'
ובר אין ב"ח גבוה הימנו היינו דוקא
אפשרינא ללוקוחו * אבל נטו במתנה
ב"ח גבוה הימנו דלמי ידעו ליתן מה
שמעובד לאחרים אבל לא עשאו
אפסותיך לא היה ב"ח חוזר ועורר
מהם דמי היכי דמטלטלי דמימי לא
משעבדי ב"ח * ה"ג לא משעבדי
מטלטלי דמקבל מתנה לבשל חוב
והיו כאלו נטון להם במתנה כיון
שזאו עמנו אינו יכול לחזור ולערוך
מן ומהי נראה לזל חשבי הכא
מה שמחזיר להן כאלו נטון להם
דלמי נטון להם לשם מתנה אלא
סממא שחיקה מחזיר ואלו
דענו אלא לקיים מצות השנה בעלמא
הלך לא הוה מתנה ויכול ב"ח
לגרוק מהם וזהו דלמי אינו יכול
לחזור וליקח מהו דלא לא היתה
מתקיימת השנה כלל א"י היה לוקח
בעצמו מה שנתן אבל מה שבי"ח
נטען מתקיימא שפיר מצות השנה
כיון שבעצמו אין נטול ומיירי אפי'
בלא אפסותיך

ב"ה באין ונפיקין. אחר מיתה ואפילו בחייו הוי שרי בכה"ג כדאמרין (מדרס דף מג.) המודר הגאה מחבירו ואין לו מה יאכל ילך אלל חמיו הרגיל אלל ואחריו אש פלוני מודר הגאה ממני ואין לו מה יאכל ואיני יודע מה אעשה לו טען לו ונא וטעול מזה אלל לפי שזה אין רוצה שיהנה ממנו בחייו ואין יכול לעשות תקנה אלל מדעתו והא דלא מצי הכא אש אין רוצה בדקמי רישא משום שהרי דאי"ו [איש] רוצה או שמה דוקא אין לו מה יאכל שרי בדקמי גבי המודר הגאה מחבירו אכל אש לו מה יאכל אפי' [ואינו] רוצה אין לו תקנה בבר ואת"ו והאך נפרע ממנו והא טען בפרק אין בין המודר (שם דף ג.) המודר הגאה מחבירו שוקל לו שקלו ופסעו לו חובו ופרת"ו דדוקא בחייו אשעט אלל שאר חובות

[illegible]

ירשנו: ואם אין לו. מה יאכל ליה
עין מן הירושה את חלקו: גמ' ואפי'
מוצא יורש לאביו למי ישיב יתן אומה
גו בידו: ולריך שיאמר. כשהוא משיב
ל אבא:

אם מת לא ירשנו *ויחזיקו
יו יבואם אין לו זה ובעלי חוב
נז' אמר רב יוסף אפילו
צדקה אמר רב פפא וצריך
ל אבי אמאי נמחלה לנפשיה
ל מחל לו על הקרן ולא מחל
לאמא בר מחילה האמר
קשיא הא רבי יוסי הגלילי הא
תנאי ואלא אמר רב יוסף
וכי יש אדם בישראל שאין
ולא בגזל הגר הכתוב מדבר
ונשבע לו ושמע שמת הגר
כספו ואשמו לירושלים ופגע
וחקפו עליו במלוה ומת זכה
שבידו דברי רבי יוסי הגלילי
מר אין לו תקנה עד שיוציא
לד רבי יוסי הגלילי לא שנה
לאחרים מצי מחיל ולדרי
לאחרים ולא שנה לנפשיה לא
יוסי הוא הדין דאפי' לא זקפו
דקתני זקפו עליו במלוה
לדרי עקיבא דאפילו זקפן
אין לו תקנה עד שיוציא גזילה
מתקין לה רב ששת אי הכי
גלילי לשמעין לנפשיה וכל
לדרי עקיבא לשמעין לאחרים
מחיל וב"ש לנפשיה דלא מצי
אמר רב ששת הא והא רבי
קאמר רבי יוסי הגלילי דמצי
אבל לנפשיה לא מצי מחיל
וכה הלה כמה שבידו משום
מלוה רבא אמר הא והא רבי
אמר רבי עקיבא דלא מצי
אבל לאחרים מצי מחיל
מכלל

וְקָמוּ וְנָמְרוּ קָמָרָהּ יוֹסֵף לְנִפְשָׁהּ מֵאֵל
 וְקָרָן לְדֹמְתָהּ ר' יוֹסֵף הָיָה כִּיּוֹן דֹּמְתָהּ
 וְיִצְרָה אֶת אֲבִיר דְּמִחַל לְנִפְשָׁהּ וְלִמְנֵי
 לְנִגּוּל גּוֹפִיָּה מֵאֵן מִחַל וְגַבִּי מִחַל
 וְנִפְשָׁהּ יוֹסֵף לִימֵי אֵלֶּה מִחַל וְלִמְנֵי מִחַל
 עֲקִיבָה לְנִפְשָׁהּ לֹא מִחַל וְיִצְרָה וְיִמְנֵי
 יוֹסֵף דְּקוֹפֵה בְּמִלּוֹה הֵימֵן אֲחֵרִים וְקָמָרָה
 הַשְׁמָח לְשִׁמְעוֹנִי לְאֲחֵרִים הָיָה מִחַל
 כֹּה לְמִימֵר דְּרוּקָה קָמָר וְחֵד מִנָּה הָיָה
 ר' יוֹסֵף. לְאֵלֶּה מִחַל בְּמִלּוֹה בְּמִלּוֹה
 נִגּוּל מִחֻסֵּר גִּיבֵל דְּהִי בְּחֻסֵּר לְאֲחֵרִים
 הָיָה הֵלֶכַּ מִחַל לוֹ עַל הֶקְרֵן דְּמִחַי ר'
 עֲקִיבָה מִחַל דְּקָמָר אֵין לוֹ תִּקְנָה
 יוֹסֵף יוֹסֵף לְמִדּוּר רַבִּי יוֹסֵף (ב) לְנִפְשָׁהּ
 וְפִקְסִיָּה נִגּוּל מִחֻסֵּר גִּיבֵל: רַבָּא אָמַר
 יוֹסֵף לְנִפְשָׁהּ נִמְי מִחַל דְּקוֹפֵה
 עֲקִיבָה לִלְאָ מִחַל לְנִפְשָׁהּ הָיָה
 יוֹן לִלְאָ מִחַל מִחַל מִבְּחוּרֵי לֹא נִפְקָא
 נִגּוּל לְגִזְלֵן מוֹדֵה ר' עֲקִיבָה מִחַל:
 מִחַל

לפי מחיל לגפשיה הלכך מחני' לא מיתחוק
גלוה להודיען כמו דרבי עקיבא דאפי'

בחייו ובמותו אם מס' לל
ואוכל ובעלי חוב צאין ונפ
ללארנקי של נדקה. אם אינ
של נדקה ולא יענ
ללארנקי של נדקה זה

וּנְמַחֲלֵה לנפְשֵׁיהֶם. הִיכָר ד' מִי
מִמַּחֲמַל לוֹ עַל הַקֶּקֶר. וְלֹא מִקֵּי
הַשֶּׁבַע. אֲלֹמָא לְמִיפְקֵי דִי גוֹ
נִפְקָא לִי בַּמַּחֲלָה
דִּירוּשָׁה קִמְיָה נִפְלָה
מִדִּי גוֹלָה: לְשִׁיב הַשָּׁס

[illegible]

היה משמח לה: א"ס. דבר מחזיק מחני' דחל לו על נפשתי' מני מחיל לשמני' פסוק ולקחנה כר יוס' וכו' ע"פ קרבן לשמני' דר' עקיבא לשמני' מחזיקי' דר' שמעון שפי' דכל שכן לננוט דר' עקיבא דלא מני מחיל א' ונלפסיה להויה מחיל' ר' ירמיהו דלא ידעא מחיל' דההיא דר' עקיבא וכו' מחיל' וכו' מיה' מיה' קנייה וכו' ע"פ קרבן לשמני' דר' עקיבא דלא מני מחיל כיון דלא דלר' עקיבא. וסא רבי עקיבא. גלא דוקא וכו' אמר רבי דקאמר דא"ג דגר וקפו ליה מתורם גזילה אכל

וירצא דמוקי לה כרבי עקיב
שנצדו ע"כ משום דסבר ד
יהשחא הא דנקט זקפו

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones